

Jeg nævnte allerede før Eksemplerne fra Virksomhederne i Malmö og København og viste, hvorledes Kronehaussen netop i de senere Maaneder har bragt en fuldkommen katastrofal Forskydning i Disfavør af den danske Produktion. Og naar Talen er om Læderindustrien, behøver man jo ikke at ty til Statistikken; man kan her gaa til de foreliggende klare Kendsgeneringer. Jeg er vidende om, at en stor udenlandsk Virksomhed i denne Branche, der har en Fabrik her i Danmark, omgaaes med Planer om at nedlægge denne, fordi man, som Ejeren siger, ikke er til Sinds at forære danske Arbejdere Penge, naar man kan faa det paagældende Arbejde udført til en billigere Pris andre Steder. Saaledes er nu en Gang Betragtningerne, saaledes er Verden, og den maa man bøje sig for.

Det ærede Medlem Hr. Jønson udtalte til Slut, idet han kom ind i en stærkt indigneret Stemning, at Industrien selv gennem Spekulation o. s. v. var Skyld i alt det, der nu foregaar under denne Krise — som den altsaa absolut intet selv har med at gøre, som den ikke selv kan have fremkaldt, da det vitterligt er Kroneftigningen, der er den væsentligste Aarsag til den —, og han sagde med megen Patos: Det skal ikke lykkes, Arbejderne skal ikke betale, Byrderne skal lægges der, hvor de hører hjemme. Jeg har allerede nævnt ved en Henviisning til Aktiekurserne, hvem der har betalt det. Det er Aktionærerne, det er Kapitalen, som har betalt sit store Bidrag. Jeg skal yderligere henvise til, at Aaret 1924 jo var et ganske overordentlig godt Aar i beskæftigelsesmæssig Henseende. Den danske Produktions Udbytte til Kapitalen var ogsaa den Gang ret ringe, men beskæftigelsesmæssigt var det et godt Aar. Derfor kan det ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Jønson nu mobiliserer Krigen og Efterkrigstidens uheldige Forteelser i Børs- og Bankverdenen, som heller ikke vi sympatiserer med. De Ting har intet med det foreliggende at gøre. I 1924 var man kommet frem til sundt, smukt Arbejde med vellønnet, god Beskæftigelse. Nu bliver det jo slaaet i Stykker af de Herrer, der har vist en saadan manglende Forstaaelse af, hvad Deflationsproblemet egentlig indeholder og kræver af det danske Samfund. De Herrer sidder nu ved Regeringen, de sidder med Ansvar, og efter det, jeg har faaet ud af denne Diskussion i Aften, tør jeg sige, at jeg betragter denne Vinters mørke Karakter som givet

paa Forhaand. Jeg haaber blot, at den i politisk Henseende een Gang vil bringe med sig, at vi af de stærke Forhold, som det ærede Medlem Hr. Rode paa kaldte under Valutalovens Behandling i sin Tid, tvinges til Enighed, og at navnlig Regeringen tvinges til at tage Initiativet til Handling i disse vigtige Sager, som vi har diskuteret her i Aften.

Slebsager: Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre som Svar paa Henvendelser til mig vedrørende Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen fandt, at jeg havde ikke Ret i at tillægge Venstre en meget væsentlig Betydning for Udviklingen af Arbejdsløshedskasseinstitutionen, som hvilede paa Loven af 1907, ikke, som jeg havde sagt, af 1908. Det betragter jeg som mindre væsentligt, men jeg ved selvfølgelig godt — og ærede Medlemmer ved ogsaa —, at der var Arbejdsløshedskasser før 1907. Men det, at Arbejdsløshedskasserne blev anerkendt i 1907, det, at de fik Tilskud baade fra Staten og Kommunerne efter Loven om anerkendte Arbejdsløshedskasser af 1907, det gav jo Arbejdsløshedskasserne en Udvikling, som har været af den allerstørste Betydning for hele Arbejdsløshedskasseinstitutionen. Det bekræftedes jo i Virkeligheden i meget høj Grad af den højtærede Socialminister, der bemærkede, at 1907 stod saaledes prentet i vor Bevidsthed, at vi ikke kunde tage fejl af Aarstallet. Det vidner om, hvilken Betydning Loven om de anerkendte Arbejdsløshedskasser har haft, og een Ting kan ærede Medlemmer dog aldrig komme bort fra: at denne Lov gennemførtes under Venstres Førerskab, under den daværende Indenrigsminister Sigurd Bergs Ledelse.

Dernæst vil jeg kun gøre en Bemærkning til den højtærede Socialminister, som, da han sidst havde Ordet, antydede, at han for sit Vedkommende var færdig med Diskussionen, saa kunde vi andre blive ved at tale hele Natten, om det skulde være. (*Statsministeren* [Stauning]: Hør!). Ja, det var den højtærede Ministers Udtalelse og ikke min. Der var dog een Ting, som den højtærede Socialminister endnu ikke har givet Svar paa, og det er af Betydning i Forhold til det foreliggende Lovforslag. Deter mit Spørgsmaal om, hvorfor Ministeriet vil have Bemyndigelse til at optage et Laan paa 8 Mill. Kr., som det igen skal kunne udlaane til Kommunerne, naar der ikke fra Kommunernes Side er Brug, end ikke for 3 Mill. Kr. Det har Ministeren endnu ikke givet Svar paa. Inden denne Debat